

Med døende sol og måne
Starter ferd til skyggenes hav.
Bjørnen vil bålferd bivåne.
Liket legges i steintung grav.

Bakom slør høres jordens gråt;
Sommerens lys som forsvinner,
Eikeånden legges i båt,
Vinter og høst igjen vinner.

Jeg vil komme tilbake.
Jeg vil komme igjen.
Når vinterens ånder er svake,
Vil jeg komme hjem.

Under jord, den skjulte verden,
Bakom skyene imot vest,
Ender den lange bålferden,
Hvor vinter og høst holder fest.

Det er kaldt og mørkt i dypet,
Vokser der bare skyggene,
Der finnes det mørke kryptet,
De dunkleste uhyggene.

Jeg vil komme tilbake.
Jeg vil komme igjen.
Når vinterens ånder er svake,
Vil jeg komme hjem.

Døde hviler i hvite klær
Bak tunge, kalde steindører,
Men lytter du til dødens hær
Du av og til sangen hører.

Døde hviler i hvite klær
Bak tunge, kalde steindører,
Men lytter du til dødens hær
Du av og til sangen hører.

Jeg vil komme tilbake.
Jeg vil komme igjen.
Når vinterens ånder er svake,
Vil jeg komme hjem.